

Orquestra Filharmònica
de Luxemburg & Gimeno
—*Missa de Glòria* de
Puccini

Palau 100

Dimecres, 11 de maig de 2022 – 20 h

Sala de Concerts

Amb el patrocini de:

Amb el suport de:

Membre de:

Programa

Charles Castronovo, tenor
Ludovic Tézier, baríton
Orfeo Català (Pablo Larraz,
director principal; Simon
Halsey, director artístic)
Orquestra Filharmònica de

Luxemburg

Gustavo Gimeno, director

I

Olivier Messiaen (1908-1992)

Les offrandes oubliées

La Croix

Le Péché

L'Eucharistie

Hymne

II

Giacomo Puccini (1858-1924)

Messa de Gloria

Kyrie

Gloria

Credo

Sanctus-Benedictus

Agnus Dei

Durada aproximada del concert: primera part 23 minuts; pausa 20 minuts; segona part 50 minuts

#clàssics #coral #nousreferents

Poema

Ultimar èpiques de ventura

Acabar?

Res no ho fa mai.

En totes les coses

s'enquista un inici

amb anhels imparables

de re-reproduir

atordits cicles presagials.

I seguiré invocant els sentits del solatge

i seguiré provocant bacanals d'imatges i

visions

i transcendències,

desafiaré les convencions

per badar-nos

a l'imprevist, a

l'immanent.

I esdevindrem premonició intacta

i tot el que tocarem tornarà

càntic, aparició, onades.

Ningú no podrà aturar-me,

però no farà falta perquè

ningú no ho voldrà,

ni caldrà fer-ho.

I seguiré essent Final, Sempre i També.

Jaume C. Pons Alorda

Cala foc als ossos (2016)

Grup Euromadi

compromesos *amb la música*

Grup Euromadi: la Central de
Compres i Serveis líder del sector
de la distribució a Espanya.

Comentari

Entre la devoció i l'obligació

Tres obres de caire religiós formen aquest programa magnífic en què escoltarem dues maneres molt diferents de mostrar l'experiència de la fe, no solament perquè Messiaen i Puccini pertanyen a èpoques diferents i tenen llenguatges compositius que no tenen res a veure entre si, sinó també perquè la seva manera de sentir el catolicisme es mou entre la devoció absoluta del primer i el pes de l'obligació del segon.

Oliver Messiaen (Avinyó, 1908-Clichy, Illa de França, 1992) és un compositor fonamental per comprendre el desenvolupament musical de la segona meitat del segle XX i del que portem del XXI. Un personatge fascinant amb un talent enorme per a la composició i la pedagogia que va tenir com a fites algunes vivències personals, com ara el seu període de presoner al camp Stalag VIII-A de Görlitz, on va compondre el seu *Quartet per a la fi dels temps* (1941), que ha servit per convertir-lo en un mite.

Nen prodigi, va començar a tocar el piano als tres anys, a compondre quan en tenia set i entrà al Conservatori de París amb onze. A aquest mateix Conservatori va tornar com a professor i de les seves classes van sortir personalitats creatives tan diverses com ara Pierre Boulez, Iannis Xenakis, Karlheinz Stockhausen o György Kurtág.

La diversitat és, doncs, una paraula que defineix molt bé la forma en la qual Messiaen nodreix la seva música. La curiositat per la literatura i la naturalesa que li van fomentar els seus pares la va augmentar amb altres arts i cultures. Estudià apassionadament la música de

gamelan d'Indonèsia, els ritmes hindús, els palíndroms i capicues, l'art simbolista i surrealista o la música antiga europea. Va esdevenir tot un expert ornitòleg que transcrigué amb detall el cant dels ocells, alguns dels quals protagonistes de les seves obres, com *Le merle noir* (1952). Va manifestar una fe cristiana de pedra picada no solament com a organista de l'església de la Madeleine de París, sinó també des de la seva manera devota i singular de comprendre el que era per a ell la veritat teològica principal de la fe: l'amor diví.

Amb aquesta convicció va escriure *Les offrandes oubliées* (1930), composició que va finalitzar tot just graduat, als vint-i-dos anys, i que fou la primera obra orquestral que estrenà. Subtitulada com a meditació simfònica, té uns versos escrits pel mateix Messian que il·lustren el contingut de la música. La primera secció és un plany protagonitzat per les cordes, medita sobre la imatge de Jesús a la creu: “*els braços estesos, afligit en la mort, vessares la teva sang a la creu. Hem oblidat, dolç Jesús, quant que ens estimaves*”. A la segona secció la música és moguda, nerviosa i violenta, amb uns metalls que burxen i volen fer-nos pensar sobre el pecat: “*Empesos per la follia i les llengües bífides en una fugida sense alè, descontrolada i apressada, hem caigut en el pecat com si fos un pou sense fons*”. La tercera secció és calmada i ordenada, representa l'Eucaristia: “*allà hi ha la taula immaculada, la font de la caritat, la festa dels pobres, el pou de la santa simpatia, que és per a nosaltres el pa mateix de la vida i de l'amor. Hem oblidat, dolç Jesús, quant que ens estimes*”.

Hymne va ser composta el 1932 amb el títol original d'*Himne al santíssim sagrament*. La partitura es va perdre durant la guerra i Messian en va fer una recomposició el 1946. A les notes que va escriure explicava els colors que per a ell representen cadascuna de les seccions (era sinestèsic) i també com juxtaposa un tema inicial més rítmic amb un segon tema més líric a través

del joc amb els modes de transposició limitada (unes escales musicals que ell va crear regides per unes normes d'ús molt delimitades i que trenquem l'expectativa auditiva habitual). El resultat és una obra enlluernadora, plena de contrastos i elements aparentment distints que, tanmateix, estan molt relacionats entre si. És, com tota la seva música, una obra auditivament exigent perquè és poc predictable, però justament això és el que ens permet gaudir del Messiaen més autèntic.

Giacomo Puccini (Lucca, 1858-Brusel·les, 1924) també va cercar la seva autenticitat renunciant a la tradició familiar establerta pel seu revesavi a la primèria del segle XVIII: el càrrec d'organista i mestre de capella de la catedral de Lucca. La seva carrera com a compositor d'òpera és imprescindible per comprendre el desenvolupament del gènere a la segona meitat del segle XIX i el primer quart del segle XX. El dramatisme de *La bohème*, *Tosca* o *Madama Butterfly* han passat l'escenari i formen part de la memòria musical de moltes generacions gràcies al cinema i a la seva presència indiscutible, temporada rere temporada, a tots els teatres operístics del món.

Curiosament, moltes de les característiques que va explorar i desenvolupar a les seves composicions més conegudes provenen d'una de les seves obres menys conegudes, la *Messa* que va escriure als vint-i-un anys com a treball de final d'estudis a l'Istituto Musicale Pacini (Viareggio). L'estrena va ser el 1880 i malgrat que va tenir l'èxit que s'esperava, Puccini mai no en va publicar el manuscrit. No se'n sap ben bé la raó, però bé que hi ha tres qüestions que es poden considerar: potser va ser una reacció per posar distància de les obligacions professionals que havia heretat; potser li va semblar que era una obra de joventut poc important, o potser es va estimar més tenir-la com a recurs per utilitzar-la en altres

obres (de fet, fragment del “Kyrie” apareixen a *Elgar* i de l’“Agnus Dei” a *Manon Lescaut*). El 1952 un musicòleg nord-americà va trobar un manuscrit, el publicà amb el títol de *Messa di Gloria*, en va pledejar pels drets d’autor amb els hereus i, entre uns i altres, per sort l’obra es va tornar a sentir sota la direcció d’Alfredo Antonini.

És una missa majestuosa, amb les cinc parts de l’ordinari, “Kyrie”, “Gloria”, “Credo”, “Sanctus-Benedictus” i “Agnus Dei”) composta per a orquestra simfònica, cor a quatre veus, tenor i baix-baríton solistes. Hi destaca la part del “Gloria”, que és la que té una durada més llarga i amb vuit seccions, en les quals s’albira el talent de Puccini com a compositor d’òpera.

L’orquestració hi és esplendorosa i la forma amb què desenvolupa les veus tant del cor com dels solistes atorga a la música la delicadesa o la força que el text exigeix.

S’hi pot escoltar, a més, la influència d’*Aida* de G. Verdi (una òpera que havia impactat molt Puccini) en la forma en què apareix el cor quan canta “*Qui tollis peccata mundi*”. El “Credo” també és una part que sobresurt molt. Sembla que Puccini l’havia escrit primer com una obra a part i que després el va incloure a la *Missa*. Un “Credo” sempre suposa un repte per al compositor: és el text més llarg de la missa i el contingut esdevé una importantíssima declaració de fe. La música tranquil·la i esperançada de l’“Agnus Dei”, les darreres paraules del qual són “*doneu-nos la pau*”, reflecteix perfectament aquesta petició. Una sensació, la de pau, amb la qual acaba aquest concert i que voldríem que fos una realitat.

Dra. Sofia Martínez Villar, musicòloga, especialista en entrenament auditiu

Palau
de la Música
Catalana

Abona't a
Palau 100

Temporada
2022-2023

Filharmònica
de La Scala & Chailly

André Schuen

Simfònica Viena
& Wellber

Orquestra dels Camps Elisis
& Herreweghe

Mahler Chamber Orchestra
& Uchida

Simfònica de Bamberg,
Hruša & Kopatchinskaja

Simfònica Anvers
& Elim Chan

Monteverdi Choir
& Gardiner

Orquestra Filharmònica de Berlín
& Petrenko

musicAeterna
& Currentzis

Més informació i venda
d'entrades individuals
i abonaments a
www.palaumusica.cat

Segueix-nos
a les xarxes

Amb la col·laboració de:

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

inaem

Barcelona
Capital Cultural
i Clàssica

Biografies

© Charles Pia

Charles Castronovo, tenor

Aclamat internacionalment com un dels millors tenors lírics de la seva generació, també ha cantat a la majoria dels principals teatres d'òpera del món, com la Royal Opera House al Covent Garden, Staatsoper de Viena, Staatsoper de Berlín, Opéra de París, Bayerische Staatsoper de Munic, Théâtre Royal de la Monnaie de Brussel·les i molts d'altres, i també als festivals de Salzburg i d'Ais de Provença. El seu repertori abasta des dels grans papers de tenor de Mozart de *Don Giovanni*, *Così fan tutte* i *Die Zauberflöte*, d'Edgardo de *Lucia di Lammermoor*, Nemorino de *L'elisir d'amore* i Alfredo de *La traviata*. Les últimes temporades, també ha guanyat un gran reconeixement per les seves interpretacions, com el paper principal de *Faust*, Romeo de *Romeo et Juliette*, el duc de *Rigoletto*, Rodolfo de *La bohème* i Tom Rakewell de *The rake's progress*. Va protagonitzar el paper principal d'*Il postino* de Daniel Catan al costat de Plácido Domingo a l'estrena mundial a Los Angeles, així com a París i Santiago de Xile.

Nascut a Nova York i criat a Califòrnia, va començar la seva carrera com a resident a Los Angeles Opera. Va ser convidat a unir-se al Programa de Desenvolupament de Joves Artistes Lindemann del Met i la tardor del 1999 va debutar-hi com a Beppe d'*I pagliacci* la nit d'obertura. Els primers anys de carrera va construir un repertori amb debuts encarnant Tamino de *Die Zauberflöte* i Fenton de *Falstaff* a Pittsburgh, Don Ottavio de *Don Giovanni* i Ernesto de *Don Pasquale* a Boston, així com Ferrando de *Così fan tutte* a Portland, on també va cantar les seves primeres interpretacions de Nemorino de *L'elisir d'amore*. El debut com a Alfredo de *La traviata* va ser a la Minnesota Opera, com a Belmonte de *Die Entführung aus dem Serail* a l'Opera Colorado i com a Elvino de *La sonnambula* al Michigan Opera Theatre. Va debutar a Europa al Festival de Savonlinna l'any 2000 amb *Don Giovanni*.

Posteriorment ha actuat a Alemanya, Staatsoper de Berlín, amb la mateixa obra, dirigida per Daniel Barenboim; a França com a Fenton al Théâtre du Capitole de Tolosa de Llenguadoc, i a la Gran Bretanya als Proms de la BBC el 2002 amb *L'heure espagnole* de Ravel. La temporada 2003-04 va debutar a la San Francisco Opera, Opéra de París i Staatsoper de Viena com a Tamino; el setembre del 2004 ho va fer al Covent Garden com a Ferrando. I després van venir el debut a Itàlia com a Alfredo al Teatre Carlo Felice de Gènova, Staatsoper d'Hamburg i al Megaron d'Atenes, com a Fenton al Théâtre Royal de la Monnaie de Brussel·les i Ferrando a la Bayerische Staatsoper de Munic.

Convidat habitual de tots aquests teatres, ha actuat com a Alfredo a Viena, Londres, Berlín i Ais de Provença, com a Nemorino a París, Viena, Niça i Berlín, com a Belmonte a Munic i Roma, com a Tamino a San Francisco, i com a Don Ottavio a Los Angeles, San Francisco i Munic. Va debutar al Festival de Salzburg com a Belmonte a *Die Entführung*.

L'estiu del 2005 va cantar el seu primer Nadir de *Les pêcheurs de perles* a la San Francisco Opera, rol que també ha cantat a Washington i San Diego. Les darreres temporades ha incorporat nous papers: paper principal de *La clemenza di Tito* a la Bayerische Rundfunk de Munic, Rodolfo de *La bohème* a la Michigan Opera, el duc de *Rigoletto* a Bordeus i *Faust* a Pittsburgh. L'estiu del 2008 va cantar el seu primer Tom Rakewell en una nova producció de *The rake's progress* al Covent Garden; el 2009 va debutar com a Edgardo de *Lucia di Lammermoor* a Brussel·les. El 2011 va oferir el seu primer Gennaro de *Lucrezia Borgia* al costat d'Edita Gruberova a Munic, així com el primer Romeo de *Romeo et Juliette* a la Dallas Opera. Castronovo també ha afegit al seu repertori el paper principal de *La damnation de Faust* de Berlioz a Niça. El juny del 2012 va cantar el seu primer Nerone de *L'incoronazione di Poppea* de Monteverdi al Teatro Real de Madrid. Entre els seus altres compromisos durant la temporada passada van figurar *La traviata* a Ais de Provença i Viena, al costat de Nathalie Dessay, Romeo de *Romeo et Juliette* a Los Angeles Opera el novembre del 2011 i *Così fan tutte* al Covent Garden. També va debutar a la Lyric Opera de Chicago com a Tamino el desembre de 2011.

Igualment ha participat en reposicions d'obres més rarament representades. Va protagonitzar Mylio de *Le roi d'Ys* de Lalo a Tolosa de Llenguadoc, va obrir la temporada 2010-11 a l'Opéra de París com a Vincent de *Mireille* i va debutar al Festival de Montpellier el juliol del 2012 amb *Thérèse* de Massenet. També va gravar *Virginia* de Mercadante per a Opera Rara i va cantar l'*Ermione* de Rossini a Santa Fe. Sovinteja el concert com a solista, i ha actuat amb la Chicago Symphony Orchestra, New York Philharmonic, així com en concerts a la Xina, el Japó, Rússia, Suècia i Dinamarca.

Altres papers en desenvolupament del repertori de Castronovo inclouen Werther de Massenet, Hoffmann d'Offenbach, el paper principal de *Roberto Devereux* de Donizetti i Oronte d'*I lombardi* de Verdi.

Biografies

© Cassandre Berthon

Ludovic Tézier, baríton

És un dels barítons més destacats actualment i fa aparicions habituals com a convidat a moltes de les grans sales d'òpera del món: Metropolitan Opera de Nova York, Staatsoper de Viena, Opéra National de París, Deutsche Oper de Berlín, La Scala de Milà, Gran Teatre del Liceu, Teatro Real Madrid, Grand Théâtre de Ginebra, Royal Opera House Covent Garden de Londres, Bayerische Staatsoper de Munic, Festival d'Estiu i de Pasqua de Salzburg, Bregenz i Glyndebourne i Chorégies d'Orange, només per esmentar-ne alguns.

Ha cantat sota la batuta de nombrosos directors, com Sir John Eliot Gardiner,

Myung-Whun Chung, Antonio Pappano, Riccardo Muti, Philippe Jordan i Zubin Mehta, entre d'altres.

El seu repertori inclou els papers principals de *Hamlet*, *Macbeth*, *Ievgueni Oneguï*, *Don Giovanni*, *Le nozze di Figaro* (comte), *Werther* (versió per a baríton), *Un ballo in maschera* (Renato), *Falstaff* (Ford), *La dama de piques* (Ieletsky), *Lucia di Lammermoor* (Enrico), *La traviata* (Germont), *Les troyens* (Chorèbe), *Tannhäuser* (Wolfram), *Don Carlo* (Posa), *La forza del destino* (Don Carlo di Vargas), *Simon Boccanegra*, *Parsifal* (Amfortas) i *Thaïs* (Athanaël).

Entre les actuacions recents més aclamades del cantant destaquen el debut com a Jago (*Otello*) a la Staatsoper de Viena; Scarpia (*Tosca*) a Viena, París, Semperoper de Dresden i als festivals de Pasqua i d'Estiu de Salzburg; Wolfram von Eschenbach (*Tannhäuser*), Posa (*Don Carlo*) i *Rigoletto* a la Bayerische Staatsoper de Munic; *Don Giovanni* a la Wiener Staatsoper; comte de Luna (*Il trovatore*) al Teatro Real de Madrid, i *Simon Boccanegra* a l'Opéra National de París.

Altres compromisos del polifacètic baríton inclouen Marc-Antoine (*Cléopâtre*) al Festival de Salzburg i al Théâtre des Champs Élysées de París; Don Carlo (*La forza del destino*) al Gran Teatre del Liceu i a la Royal Opera House de Londres; Alphonse XI (*La favorite*) a la Bayerische Staatsoper; Escamillo (*Carmen*), Giorgio Germont (*La traviata*), Scarpia (*Tosca*), Posa (*Don Carlo*) i comte de Luna (*Il trovatore*) a París; Enrico (*Lucia di Lammermoor*) a Munic, París i Londres; Sir Riccardo Forth (*I puritani*) i Carlo Gérard (*Andrea Chénier*) a l'Opera Australia de Sydney; Don Carlo (*Ernani*) a Montecarlo; Amonasro (*Aida*) en versió de concert a Roma amb Antonio Pappano (enregistrament per a Warner Classics); *Rigoletto* al Théâtre Capitole de Tolosa de

Llenguadoc; *Macbeth* a Barcelona; Athanaël (*Thaïs*) a Montecarlo i Amonasro (*Aida*) a París.

Ludovic Tézier també ofereix nombrosos concerts i recitals arreu del món.

Els seus projectes futurs inclouen *Simon Boccanegra* a Zuric, *Rigoletto* a Viena i *Macbeth* a Munic.

El 2015 Warner Classics va publicar l'àlbum *Aida*. Al principi del 2019 *Carmina Burana (Live from the Forbidden City)* va ser publicat en DVD per Deutsche Grammophon i el febrer del 2021 Sony Classical va editar l'àlbum *Verdi*, que ja ha estat molt aclamat.

Biografies

© Ricardo Rios Visual Art

Orfeó Català

És un dels cors *amateurs* de referència del país. Amb més de 125 anys d'història, va ser fundat el 1891 per Lluís Millet i Amadeu Vives per difondre el repertori coral català i universal amb la màxima

excel·lència artística. Al llarg de la seva història, el cor ha estat dirigit per Lluís Millet i Pagès (1891-1941), Francesc Pujol i Pons (1941-1945), Lluís Maria Millet i Millet (1945-1977), Lluís Millet i Loras (1977-1981), Simon Johnson (1981-1983 i 1985-1988), Salvador Mas (1983-1985), Jordi Casas Bayer (1988-1998), Josep Vila i Casañas (1998-2015) i Simon Halsey des del 2015. Actualment Simon Halsey n'és el director artístic, Pablo Larraz és el director principal i Pau Casan és el pianista. Té la seu al Palau de la Música Catalana, declarat Patrimoni Mundial per la UNESCO.

L'Orfeó Català ha interpretat les obres més representatives del repertori coral i ha protagonitzant primeres audicions al nostre país d'obres importants, com la *Missa en Si menor* de Bach o *Les estacions* de Haydn. Ha estat dirigit per primeres batutes internacionals: R. Strauss, C. Saint-Saëns, P. Casals, Z. Mehta, F. Brüggen, M. Rostropóvitx, Ch. Dutoit, L. Maazel, D. Barenboim, S. Rattle i G. Dudamel, entre d'altres. Els darrers anys ha debutat a la Konzerthaus de Viena i a la Sala Gulbenkian de Lisboa, ha protagonitzat una gira per Itàlia amb la Mahler Chamber Orchestra, dirigits per D. Gatti, i ha actuat a Londres en tres ocasions, el 2015 al Royal Festival Hall de Londres i el 2017 i 2019 al Royal Albert Hall als Proms. L'octubre del 2017 va protagonitzar al Palau l'estrena europea de *Considering Matthew Shepard* de Craig Hella Johnson, sota la direcció de Simon Halsey.

Un dels darrers compromisos internacionals més importants de l'Orfeó Català va ser la gira per la Xina l'octubre del 2018, convidat pel Shanghai International Art Festival, en què oferí quatre concerts a tres ciutats del país asiàtic. L'estiu del 2019 (juny-juliol) va fer una gira amb Gustavo Dudamel i la Filharmònica de Munic, al costat del Cor de Cambra del Palau, actuant al Palau de la Música Catalana, Madrid, Palma i Munic

amb la *Segona Simfonia* de Mahler. També, l'agost del 2019, va actuar per segona vegada als Proms de Londres, al costat del Cor Jove de l'Orfeó Català i el London Symphony Chorus i la London Symphony Orchestra, dirigits per Sir Simon Rattle, per interpretar l'oratori *Belshazzar's feast* de William Walton.

De la temporada 2019-20 va destacar una nova actuació amb la London Symphony Orchestra, dirigida per Sir Simon Rattle, al Palau de la Música Catalana, amb l'oratori *Crist en el Mont de les Oliveres* de Beethoven. L'Orfeó Català, al costat del Cor de Cambra del Palau, va protagonitzar l'inici de la temporada 2020-21 en una nova col·laboració amb Gustavo Dudamel, que al capdavant de l'Orquestra Simfònica de Galícia dirigí la *Novena Simfonia* de Beethoven al Palau de la Música Catalana, i el juliol del 2021 l'Orfeó Català va commemorar el centenari de l'estrena al país de la *Passió segons sant Mateu* amb dos concerts extraordinaris, amb solistes de l'Orquestra Filharmònica de Berlín, l'Orquestra Simfònica Camera Musicae i el Cor Infantil de l'Orfeó Català, tots sota la direcció de Simon Halsey.

Durant la crisi de la COVID-19 l'Orfeó Català va continuar fent assajos i concerts sense aturar l'activitat. Els projectes més destacats per aquesta temporada 2021-22 són la interpretació d'*Oltra mar* de Kaija Saariaho, al costat de l'OBC, amb la direcció d'Anna Maria Helsing, al Palau, i la gira internacional, amb la *Missa de Glòria* de Puccini, amb l'Orquestra Simfònica de Luxemburg, sota la direcció de Gustavo Gimeno, al Palau de la Música Catalana, Théâtre des Champs Élysées de París i Philharmonie de Luxemburg, tot suposant el debut de l'Orfeó en aquestes prestigioses sales.

Biografies

© Johann Sebastian Hänel

Orquestra Filharmònica de Luxemburg

L'Orchestre Philharmonique du Luxembourg (OPL) ha encarnat la vitalitat cultural del país al cor d'Europa des de la seva fundació el 1933 com a part de les activitats de radiodifusió de Ràdio Luxemburg (RTL). Des del 1996, l'OPL té caràcter públic i l'any 2005 es va instal·lar a la Philharmonie Luxembourg, on actua en una sala amb una acústica excepcional. Aplega 98 músics d'una vintena de nacions i l'OPL és coneguda per l'elegància del seu so, que va ser desenvolupat pels successius directors: Henri Pensis, Carl Melles, Louis de Froment, Leopold Hager (director llorejat des del 2021), David Shallon, Bramwell Tovey i Emmanuel Krivine, i actualment Gustavo Gimeno, que ja ha assolit el setè any al capdavant de l'orquestra. El segell Pentatone ha publicat nou àlbums de l'OPL des del 2017, amb les seves interpretacions d'obres d'Anton Bruckner, Francisco Coll, Claude Debussy, César

Franck, Gustav Mahler, Maurice Ravel, Gioachino Rossini, Dmitri Xostakóvitx i Igor Stravinsky.

Els socis musicals de l'orquestra durant la temporada 2021-22 inclouen l'artista resident Isabelle Faust, així com Diana Damrau, Emmanuel Pahud, Truls Mørk i Beatrice Rana. Aquesta temporada també es produirà la creació de l'Acadèmia de l'Orquestra Filharmònica de Luxemburg.

Des de l'any 2003 l'orquestra ha estat molt activa oferint concerts i tallers per a escolars, així com per a nens i famílies.

També manté una estreta relació de treball amb el Grand Théâtre de Luxemburg, la Cinémathèque de la Ville de Luxemburg, CAPE a Ettelbrück i Radio 100,7. Després de rebre invitacions per fer una gira per nombrosos països, l'orquestra es presentarà aquesta temporada al Théâtre des Champs Élysées de París, Philharmonie de Colònia, i a Barcelona, Madrid i Saragossa, a més del Festival de Donaueschingen.

L'OPL està subvencionada pel Ministeri de Cultura del Gran Ducat i rep el suport econòmic de l'Ajuntament de Luxemburg.

L'orquestra està patrocinada pel Banque de Luxembourg, BGL BNP Paribas, Mercedes i The Leir Charitable Foundation. Des del 2010, el violoncel "Le Luxembourgeois", construït per Matteo Goffriller (1659-1742), es posa a disposició de l'orquestra, gràcies al generós suport de BGL BNP Paribas.

Biografies

© Marco Borggreve

Gustavo Gimeno, director

És el director musical de l'Orchestre Philharmonique du Luxembourg i el director titular de l'Orquestra Simfònica de Toronto. Des de l'inici del seu mandat l'any 2015, Gustavo Gimeno ha dirigit l'OPL en múltiples formats de concert a Luxemburg i ha actuat amb l'orquestra a nombroses de les sales més importants d'Europa i Amèrica del Sud. Amb concerts a Alemanya, Espanya i França, l'OPL i Gustavo Gimeno continuen la temporada 2021-22 amb les seves exitoses activitats de gira dels últims anys.

Els moments més destacats del curs 2021-22 inclouen el concert inaugural amb Diana Damrau i cançons de Richard Strauss, les interpretacions de la *Simfonia núm. 3* de Gustav Mahler amb Gerhild Romberger i el Wiener Singverein, així com la *Messa a quattro voci* de Giacomo Puccini a la Philharmonie de Luxemburg i al Théâtre des Champs Élysées de París.

El segell de música clàssica Pentatone ha publicat una sèrie d'enregistraments de Gustavo Gimeno amb l'OPL des del 2017, amb obres d'Anton Bruckner, César Franck, Gustav Mahler, Maurice Ravel, Gioachino Rossini, Dmitri Xostakóvitx, Igor Stravinsky i, més recentment, obres de Francisco Coll, incloent-hi el seu *Concert*

per a violí amb Patricia Kopatchinskaja, que en va significar l'estrena mundial.

A més, Gimeno és un director convidat molt sol·licitat arreu del món. La seva agenda la temporada 2021-22 inclou el debut amb la Berliner Philharmoniker i la San Francisco Symphony Orchestra i nous concerts amb la Cleveland Orchestra, Tonkünstler-Orchester Niederösterreich en el marc del Grafenegg Festival i amb l'Orquestra de la Comunitat Valenciana. Té una relació de treball especial amb la Concertgebouworkest, que dirigeix regularment a Amsterdam i de gira.

Gustavo Gimeno va debutar a l'òpera el 2015 dirigint *Norma* de Vincenzo Bellini a València. El febrer del 2022 va debutar al Teatro Real de Madrid, amb *L'àngel de foc* de Serguei Prokófiev. L'any 2020 va assolir un gran èxit al Gran Teatre del Liceu dirigint *Aida* de Giuseppe Verdi. Al Grand Théâtre de Luxemburg ha dirigit l'OPL en *Simon Boccanegra* i *Macbeth* de Verdi, així com en *Don Giovanni* de Mozart. El gener del 2019 va ser convidat per primera vegada a l'Oper de Zuric dirigint el *Rigoletto* de Verdi.

Natural de València, Gustavo Gimeno va començar la seva carrera internacional com a director l'any 2012 –com a membre de la Concertgebouworkest– com a ajudant de Mariss Jansons. Va reunir una experiència essencial com a ajudant de Bernard Haitink i Claudio Abbado, que li va suposar un intens mestratge que l'ha influenciat en molts aspectes en la seva carrera.

G. Puccini: *Messa da Gloria*

Kyrie

Kyrie, eleison
Christe, eleison
Kyrie, eleison

*Senyor, tingueu pietat de nosaltres
Crist, tingueu pietat de nosaltres
Senyor, tingueu pietat de nosaltres.*

Gloria

Gloria in excelsis Deo
et in terra pax hominibus bonae voluntatis
Laudamus te. Benedicimus te.
Adoramus te. Glorificamus te.
Gratias agimus tibi
propter magnam gloriam tuam.
Domine Deus, Rex caelestis,
Deus Pater omnipotens.
Domine fili unigenite, Jesu Christe.
Domine Deus, Agnus Dei, Filius patris.
Qui tollis peccata mundi,
miserere nobis.
Qui tollis peccata mundi
suscipe deprecationem nostram.
Qui sedes ad dexteram patris
miserere nobis.
Quoniam tu solus sanctus. Tu solus Dominus.
Tu solus Altissimus, Jesu Christe.
Cum Sancto Spiritu in gloria Dei Patris.
Amen

*Glòria a Déu a dalt del cel,
i a la terra pau als homes que estimen el Senyor.
Us lloem, us beneïm,
us adorem, us glorifiquem,
us donem gràcies,
per la vostra immensa glòria,
Senyor Déu, Rei celestial,
Déu Pare omnipotent.
Senyor, Fill unigènit, Jesucrist,
Senyor Déu, Anyell de Déu, Fill del Pare,
vós, que lleveu el pecat del món,
tingueu pietat de nosaltres;
vós, que lleveu el pecat del món,
acolliu la nostra súplica.
Vós, que seieu a la dreta del Pare,
tingueu pietat de nosaltres.
Perquè vós sou l'únic Sant, vós l'únic Senyor,
vós l'únic Altíssim, Jesucrist,
amb l'Esperit Sant en la glòria de Déu Pare.
Amén.*

Credo

Credo in unum Deum, Patrem omnipotentem,
factorem cæli et terre,
visibilium omnium et invisibilium.
Et in unum Dominum Iesum Christum,
Filium Dei unigenitum,
et ex Patre natum ante omnia sæcula.
Deum de Deo, lumen de lumine,
Deum verum de Deo vero,
genitum, non factum,
consubstantialem Patri:
per quem omnia facta sunt.
Qui propter nos homines et propter nostram
salutem descendit de cælis.
Et incarnatus est de Spiritu Sancto
ex Maria Virgine, et homo factus est.
Crucifixus etiam pro nobis
sub Pontio Pilato; passus et sepultus est,
et resurrexit tertia die,
secundum Scripturas,
et ascendit in cælum, sedet ad dexteram Patris.
Et iterum venturus est cum gloria,
iudicare vivos et mortuos,
cuius regni non erit finis.
Et in Spiritum Sanctum,
Dominum et vivificantem:
qui ex Patre Filioque procedit.
Qui cum Patre et Filio simul adoratur
et conglorificatur: qui locutus est per prophetas.
Et unam, sanctam, catholicam
et apostolicam Ecclesiam.
Confiteor unum baptisma
in remissionem peccatorum.
Et exspecto resurrectionem mortuorum,
et vitam venturi sæculi.
Amen

*Crec en un sol Déu, Pare totpoderós,
creador del cel i de la terra,
de totes les coses, visibles i invisibles.
I en un sol Senyor, Jesucrist,
Fill Unigènit de Déu,
nascut del Pare abans de tots els segles.
Déu nat de Déu, Llum resplendor de la Llum,
Déu veritable nascut del Déu veritable,
engendrat, no pas creat,
de la mateixa naturalesa del Pare:
per Ell tota cosa fou creada.
El qual per nosaltres els homes i per la nostra
salvació, davallà del cel.
I, per obra de l'Esperit Sant,
s'encarnà de la Verge Maria, i es féu home.
Crucificat després per nosaltres
sota el poder de Ponç Pilat; patí i fou sepultat
i ressuscità el tercer dia,
com deien ja les Escriptures.
I se'n pujà al cel, on seu a la dreta del Pare.
I tornarà gloriós
a judicar els vius i els morts,
i el seu regnat no tindrà fi.
Crec en l'Esperit Sant,
que és Senyor i infon la vida,*

*que procedeix del Pare i del Fill.
I juntament amb el Pare i el Fill és adorat
i glorificat; que parlà per boca dels profetes.
I en una sola Església, santa, catòlica
i apostòlica.
Professo que hi ha un sol baptisme
per perdonar el pecat.
I espero la resurrecció dels morts,
i la vida de la glòria.
Amén.*

Sanctus-Benedictus

Sanctus, Sanctus, Sanctus,
Domine Deus Sabaoth!;
pleni sunt coeli et terra gloria tua.
Hosanna in excelsis.

Benedictus qui venit in nomine Domini.
Hosanna in excelsis.

*Sant, Sant, Sant és el Senyor;
Déu de les forces celestials.
Plens estan el cel i la terra de la vostra glòria.
Hosanna a dalt del cel.*

*Beneït qui ve en nom del Senyor.
Hosanna a dalt del cel.*

Agnus Dei

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,
miserere nobis,
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,
miserere nobis,
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,
dona nobis pacem.

*Anyell de Déu, que lleveu el pecat del món,
tingueu pietat de nosaltres.
Anyell de Déu, que lleveu el pecat del món,
tingueu pietat de nosaltres.
Anyell de Déu, que lleveu el pecat del món,
doneu-nos la pau.*

Formacions

Orchestre Philharmonique du Luxembourg

Gustavo Gimeno, director

musical

Leopold Hager, director

honorari

Concertinos

Philippe Koch

Haoxing Liang

Violins I

Fabian Perdichizzi

Nelly Guignard

Ryoko Yano

Michael Bouvet

Irène Chatzisavas

Andrii Chugai

Bartłomiej Ciaston

François Dopagne

Yulia Fedorova

Andréa Garnier

Silja Geirhardsdottir

Jean-Emmanuel Grebet

Martyna Kaszkowiak**

Haruka Katayama**

Attila Keresztesi

Darko Milowich

Damien Pardoën

Fabienne Welter

Violins II

Osamu Yaguchi

Semion Gavrikov

Sébastien Gréville

Gayané Grigoryan

Quentin Jaussaud

Marina Kalisky

Aya Kitaoka**

Gérard Mortier

Valeria Pasternak

Jun Qiang

Ko Taniguchi

Gisela Todd

Nazar Totovytskyi**

Xavier Vander Linden

Olha Petryk*
Wen Hung*

Viols

Ilan Schneider
Dagmar Ondracek
Pascal Anciaux
Jean-Marc Apap
Ryou Banno*
Aram Diulgerian
Olivier Kauffmann
Esra Kerber
Grigory Maximenko
Viktoriya Orlova*
Maya Tal
Julia Vicic**

Violoncelles

Ilia Laporev
Niall Brown
Xavier Bacquart
Vincent Gérin
Lucas Henry**
Sehee Kim
Katrín Reutlinger
Marie Sapey-Triomphe
Karoly Sütö
Laurence Vautrin
Esther Wohlgemuth

Contrabaixos

Thierry Gavard
Choul-Won Pyun
Gilles Desmaris
Gabriela Fragner
Benoît Legot
Isabelle Vienne
Dariusz Wisniewski

Flutes

Etienne Plasman
Markus Brönnimann
Hélène Boulègue
Christophe Nussbaumer

Oboès

Fabrice Mélinon
Philippe Gonzalez

Anne-Catherine Bouvet-Bitsch
Olivier Germani

Clarinets

Jean-Philippe Vivier
Arthur Stockel
Emmanuel Chaussade
Filippo Riccardo Biuso*

Fagots

David Sattler
Étienne Buet
François Baptiste
Stéphane Gautier-Chevreur

Trompes

Miklós Nagy
Leo Halsdorf
Luise Aschenbrenner
Petras Bruzga
Andrew Young

Trompetes

Adam Rixer
Simon Van Hoecke
Isabelle Marois
Niels Vind

Trombons

Léon Ni
Guillaume Lebowski

Trombó baix

Vincent Debès

Tuba

Csaba Szalay

Timbales

Simon Stierle
Benjamin Schäfer
Élise Rouchouse**

Percussions

Béatrice Daudin
Benjamin Schäfer
Klaus Brettschneider
Élise Rouchouse**

Arpa

Catherine Beynon

* en període de prova

** membres de l'Acadèmia de l'Orchestre
Philharmonique du Luxembourg

Orfeo Català

Pablo Larraz, director

principal

Saimon Halsey, director

artístic

Sopranos

Elisenda Ardèvol

Ana Belén Ayala

Mar Calvet

Aida Camara

Mireia Carmona

Sandra Castelltort

Beatriz Cordero

Maite Estrada

Anna Faz

Noemí Gallardo

Raquel Garcia

Mar Giné

Lidia Guaras

Georgina Jiballi

Marta Juanola

Eva León

Neus Llorens

Berta Manresa

Carla Mateo

Núria Milà

Júlia Molina

Imma Mostazo

Laura Musull

Iris Torregrossa

Alba Villar

Marina Viñals

Maria Vives

Contralts

Judit Almunia

Georgina Ansaldo

Carmen Berenguel

Conxa Fernandez
Imma Garcia
Judith Hammerling
Maria Ibarz
Natàlia Jimenez
Laia Jorba
Sara Madrid
Martí Marimon
Maria Martín
Aurora Miró
Tània Mittendorf
Anna Muñoz
Irene Plass
Teresa Puig
Irene Recolons
Anna Roses
Isis Royo
Cornelia Rupert
Marta Solé
Marina Ventura

Tenors

Antoni Agramont
Lluc Bosque
Fabián Conesa
Xavier Cos
Jordi Ensenyat
Emili Flores
Gerard Fusté
Andreu Martinez
Carles Masdeu
Josep Lluís Moreno
Bernat Orriols
Guillem Ponsí
Oscar Puigardeu
Jordi Quelart
Joan Sans
Robin Sansen
Martí Serrallonga
Álvaro Soto
Oriol Ubach
Eduardo Vargas
Josep Velasco
Roger Vicens

Baixos

Cristòfor Agudo
Arnau Aina
Esteban Ballestar

Mathieu Bosi
Joan Climent
Pablo Castillo
Rodrigo Cob
Ferran Corral
Andreu Edo
Iago Garcia
Xavier Garcia-Moll
Albert Garriga
Guillem Gascón
Hirotochi Kikuchi
Victor Luís
Adrià Martinez
Alex Martinez
Gerard Pujals
Oriol Saladrigas
Carles Sanchez
Albert Torrens
Joan Velasco
Lluís Vergés

També et pot interessar...

La Casa dels Cants

Diumenge, 22.05.22 - 12 h

Sala de Concerts

Cor Jove de l'Orfeó Català

Serena Sáenz i Anna

Niebla, sopranos

Daniel Morales, baríton

Joan Seguí, orgue

Orquestra de Cambra Terrassa

48 (Quim Tèrmens, concertino
director)

Esteve Nabona, director

Obres de Fauré, Brahms i
Mendelssohn

Preu: 20 euros

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – Catalonia Hotels & Resorts – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Col·legi Oficial d'Òptics Optometristes de Catalunya – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Antigues Caixes

Catalanes - BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia –
Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – La Fageda – Quadis – Saba Infrastructures, S.A. –
Scasi Soluciones de Impresión S.L.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme, S.L. – Morera Casablanca
S.L. – Teatre Romea – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Marta Barnes –
professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – Lluís Carulla Font – Carlos Colomer Casellas
– Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarissas – María José Lavin Guitart – Anna Saura Miarnau – Juan Manuel
Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – M^a. del Carmen Pous Guardia

Orquestra Filharmònica
de Luxemburg & Gimeno
—*Missa de Glòria* de
Puccini

Palau 100

Dimecres, 11 de maig de 2022 – 20 h

Sala de Concerts

Amb el patrocini de:

Amb el suport de:

Membre de:

Programa

Charles Castronovo, tenor

Ludovic Tézier, baríton

Orfeó Català (Pablo Larraz, director principal; Simon Halsey, director artístic)

Orquestra Filharmònica de Luxemburg

Gustavo Gimeno, director

I

Olivier Messiaen (1908-1992)

Les offrandes oubliées

La Croix

Le Péché

L'Eucharistie

Hymne

II

Giacomo Puccini (1858-1924)

Messa de Gloria

Kyrie

Gloria

Credo

Sanctus-Benedictus

Agnus Dei

Durada aproximada del concert: primera part 23 minuts; pausa 20 minuts; segona part 50 minuts

#clàssics #coral #nousreferents

Poema

Ultimar èpiques de ventura

Acabar?

Res no ho fa mai.

En totes les coses

s'enquista un inici

amb anhels imparables

de re-reproduir

atordits cicles presagials.

I seguiré invocant els sentits del solatge

i seguiré provocant bacanals d'imatges i visions

i transcendències,

desafiaré les convencions

per badar-nos

a l'imprevist, a

l'immanent.

I esdevindrem premonició intacta

i tot el que tocarem tornarà

càntic, aparició, onades.

Ningú no podrà aturar-me,

però no farà falta perquè

ningú no ho voldrà,

ni caldrà fer-ho.

I seguiré essent Final, Sempre i També.

Jaume C. Pons Alorda

Cala foc als ossos (2016)

Grup Euromadi

compromesos *amb la música*

Grup Euromadi: la Central de
Compres i Serveis líder del sector
de la distribució a Espanya.

Comentari

Entre la devoció i l'obligació

Tres obres de caire religiós formen aquest programa magnífic en què escoltarem dues maneres molt diferents de mostrar l'experiència de la fe, no solament perquè Messiaen i Puccini pertanyen a èpoques diferents i tenen llenguatges compositius que no tenen res a veure entre si, sinó també perquè la seva manera de sentir el catolicisme es mou entre la devoció absoluta del primer i el pes de l'obligació del segon.

Oliver Messiaen (Avinyó, 1908-Clichy, Illa de França, 1992) és un compositor fonamental per comprendre el desenvolupament musical de la segona meitat del segle XX i del que portem del XXI. Un personatge fascinant amb un talent enorme per a la composició i la pedagogia que va tenir com a fites algunes vivències personals, com ara el seu període de presoner al camp Stalag VIII-A de Görtlitz, on va compondre el seu *Quartet per a la fi dels temps* (1941), que ha servit per convertir-lo en un mite.

Nen prodigi, va començar a tocar el piano als tres anys, a compondre quan en tenia set i entrà al Conservatori de París amb onze. A aquest mateix Conservatori va tornar com a professor i de les seves classes van sortir personalitats creatives tan diverses com ara Pierre Boulez, Iannis Xenakis, Karlheinz Stockhausen o György Kurtág.

La diversitat és, doncs, una paraula que defineix molt bé la forma en la qual Messiaen nodreix la seva música. La curiositat per la literatura i la naturalesa que li van fomentar els seus pares la va augmentar amb altres arts i cultures. Estudià apassionadament la música de gamelan d'Indonèsia, els ritmes hindús, els palíndroms i capicues, l'art simbolista i surrealista o la música antiga europea. Va esdevenir tot un expert ornitòleg que transcrivé amb detall el cant dels ocells, alguns dels quals protagonistes de les seves obres, com *Le merle noir* (1952). Va manifestar una fe cristiana de pedra picada no solament com a organista de l'església de la Madeleine de París, sinó també des de la seva manera devota i singular de comprendre el que era per a ell la veritat teològica principal de la fe: l'amor diví.

Amb aquesta convicció va escriure *Les offrandes oubliées* (1930), composició que va finalitzar tot just graduat, als vint-i-dos anys, i que fou la primera obra orquestral que estrenà. Subtitulada com a meditació simfònica, té uns versos escrits pel mateix Messian que il·lustren el contingut de la música. La primera secció és un plany protagonitzat per les cordes, medita sobre la imatge de Jesús a la creu: “els braços estesos, afligit en la mort, vessares la teva sang a la creu. Hem oblidat, dolç Jesús, quant que ens estimaves”. A la segona secció la música és moguda, nerviosa i violenta, amb uns metalls que burxen i volen fer-nos pensar sobre el pecat: “Empesos per la follia i les llengües bífides en una fugida sense alè, descontrolada i apressada, hem caigut en el pecat com si fos un pou sense fons”. La tercera secció és calmada i ordenada, representa l'Eucaristia: “allà hi ha la taula immaculada, la font de la caritat, la festa dels pobres, el pou de la santa simpatia, que és per a nosaltres el pa mateix de la vida i de l'amor. Hem oblidat, dolç Jesús, quant que ens estimes”.

Hymne va ser composta el 1932 amb el títol original d'*Himne al santíssim sagrament*. La partitura es va perdre durant la guerra i Messian en va fer una recomposició el 1946. A les notes que va escriure explicava els colors que per a ell representen cadascuna de les seccions (era sinestèsic) i també com juxtaposa un tema inicial més rítmic amb un segon tema més líric a través del joc amb els modes de transposició limitada (unes escales musicals que ell va crear regides per unes normes d'ús molt delimitades i que trenquem l'expectativa auditiva habitual). El resultat és una obra enlluernadora, plena de contrastos i elements aparentment distints que, tanmateix, estan molt relacionats entre si. És, com tota la seva música, una obra auditivament exigent perquè és poc previsible, però justament això és el que ens permet gaudir del Messiaen més autèntic.

Giacomo Puccini (Lucca, 1858-Brusel·les, 1924) també va cercar la seva autenticitat renunciant a la tradició familiar establerta pel seu revesavi a la primeria del segle XVIII: el càrrec d'organista i mestre de capella de la catedral de Lucca. La seva carrera com a compositor d'òpera és imprescindible per comprendre el desenvolupament del gènere a la segona meitat del segle XIX i el primer quart del segle XX. El dramatisme de *La bohème*, *Tosca* o *Madama Butterfly* han passat l'escenari i formen part de la memòria musical de moltes generacions gràcies al cinema i a la seva presència indiscutible, temporada rere temporada, a tots els teatres operístics del món.

Curiosament, moltes de les característiques que va explorar i desenvolupar a les seves composicions més conegudes provenen d'una de les seves obres menys conegudes, la *Messa* que va escriure als vint-i-un anys com a treball de final d'estudis a l'Istituto Musicale Pacini (Viareggio). L'estrena va ser el 1880 i malgrat que va tenir l'èxit que s'esperava, Puccini mai no en va publicar el manuscrit. No se'n sap ben bé la raó, per bé que hi ha tres qüestions que es poden considerar: potser va ser una reacció per posar distància de les obligacions professionals que havia heretat; potser li va semblar que era una obra de joventut poc important, o potser es va estimar més tenir-la com a recurs per utilitzar-la en altres obres (de fet, fragment del "Kyrie" apareixen a *Elgar* i de l'"Agnus Dei" a *Manon Lescaut*). El 1952 un musicòleg nord-americà va trobar un manuscrit, el publicà amb el títol de *Messa di Gloria*, en va pledejar pels drets d'autor amb els hereus i, entre uns i altres, per sort l'obra es va tornar a sentir sota la direcció d'Alfredo Antonini.

És una missa majestuosa, amb les cinc parts de l'ordinari, "Kyrie", "Gloria", "Credo", "Sanctus-Benedictus" i "Agnus Dei") composta per a orquestra simfònica, cor a quatre veus, tenor i baix-baríton solistes. Hi destaca la part del "Gloria", que és la que té una durada més llarga i amb vuit seccions, en les quals s'albira el talent de Puccini com a compositor d'òpera. L'orquestració hi és esplendorosa i la forma amb què desenvolupa les veus tant del cor com dels solistes atorga a la música la delicadesa o la força que el text exigeix. S'hi pot escoltar, a més, la influència d'*Aida* de G. Verdi (una òpera que havia impactat molt Puccini) en la forma en què apareix el cor quan canta "*Qui tollis peccata mundi*". El "Credo" també és una part que sobresurt molt. Sembla que Puccini l'havia escrit primer com una obra a part i que després el va incloure a la *Missa*. Un "Credo" sempre suposa un repte per al compositor: és el text més llarg de la missa i el contingut esdevé una importantíssima declaració de fe. La música tranquil·la i esperançada de l'"Agnus Dei", les darreres paraules del qual són "*doneu-nos la pau*", reflecteix perfectament aquesta petició. Una sensació, la de pau, amb la qual acaba aquest concert i que voldríem que fos una realitat.

Dra. Sofia Martínez Villar, musicòloga, especialista en entrenament auditiu

Palau
de la Música
Catalana

Abona't a
Palau 100

Temporada
2022-2023

Filharmònica
de La Scala & Chailly

André Schuen

Simfònica Viena
& Wellber

Orquestra dels Camps Elisis
& Herreweghe

Mahler Chamber Orchestra
& Uchida

Simfònica de Bamberg,
Hruša & Kopatchinskaja

Simfònica Anvers
& Elim Chan

Monteverdi Choir
& Gardiner

Orquestra Filharmònica de Berlín
& Petrenko

musicAeterna
& Currentzis

Més informació i venda
d'entrades individuals
i abonaments a
www.palaumusica.cat

Segueix-nos
a les xarxes

Amb la col·laboració de:

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Barcelona
Capital Cultural
i Científica

Biografies

Charles Castronovo, tenor

© Charles Pia

Aclamat internacionalment com un dels millors tenors lírics de la seva generació, també ha cantat a la majoria dels principals teatres d'òpera del món, com la Royal Opera House al Covent Garden, Staatsoper de Viena, Staatsoper de Berlín, Opéra de París, Bayerische Staatsoper de Munic, Théâtre Royal de la Monnaie de Brussel·les i molts d'altres, i també als festivals de Salzburg i d'Ais de Provença. El seu repertori abasta des dels grans papers de tenor de Mozart de *Don Giovanni*, *Così fan tutte* i *Die Zauberflöte*, d'Edgardo de *Lucia di Lammermoor*, Nemorino de *L'elisir d'amore* i Alfredo de *La traviata*. Les últimes temporades, també ha guanyat un gran reconeixement per les seves interpretacions, com el paper principal de *Faust*, Romeo de *Romeo et Juliette*, el duc de *Rigoletto*, Rodolfo de *La bohème* i Tom Rakewell de *The rake's progress*. Va protagonitzar el paper principal d'*Il postino* de Daniel Catan al costat de Plácido Domingo a l'estrena mundial a Los Angeles, així com a París i Santiago de Xile.

Nascut a Nova York i criat a Califòrnia, va començar la seva carrera com a resident a Los Angeles Opera. Va ser convidat a unir-se al Programa de Desenvolupament de Joves Artistes Lindemann del Met i la tardor del 1999 va debutar-hi com a Beppe d'*I pagliacci* la nit d'obertura. Els primers anys de carrera va construir un repertori amb debuts encarnant Tamino de *Die Zauberflöte* i Fenton de *Falstaff* a Pittsburgh, Don Ottavio de *Don Giovanni* i Ernesto de *Don Pasquale* a Boston, així com Ferrando de *Così fan tutte* a Portland, on també va cantar les seves primeres interpretacions de Nemorino de *L'elisir d'amore*. El debut com a Alfredo de *La traviata* va ser a la Minnesota Opera, com a Belmonte de *Die Entführung aus dem Serail* a l'Opera Colorado i com a Elvino de *La sonnambula* al Michigan Opera Theatre. Va debutar a Europa al Festival de Savonlinna l'any 2000 amb *Don Giovanni*. Posteriorment ha actuat a Alemanya, Staatsoper de Berlín, amb la mateixa obra, dirigida per Daniel Barenboim; a França com a Fenton al Théâtre du Capitole de Tolosa de Llenguadoc, i a la Gran Bretanya als Proms de la BBC el 2002 amb *L'heure espagnole* de Ravel. La temporada 2003-04 va debutar a la San Francisco Opera, Opéra de París i Staatsoper de Viena com a Tamino; el setembre del 2004 ho va fer al Covent Garden com a Ferrando. I després van venir el debut a Itàlia com a Alfredo al Teatre Carlo Felice de Gènova, Staatsoper d'Hamburg i al Megaron d'Atenes, com a Fenton al Théâtre Royal de la Monnaie de Brussel·les i Ferrando a la Bayerische Staatsoper de Munic.

Convidat habitual de tots aquests teatres, ha actuat com a Alfredo a Viena, Londres, Berlín i Ais de Provença, com a Nemorino a París, Viena, Niça i Berlín, com a Belmonte a Munic i Roma, com a Tamino a San Francisco, i com a Don Ottavio a Los Angeles, San Francisco i Munic. Va debutar al Festival de Salzburg com a Belmonte a *Die Entführung*.

L'estiu del 2005 va cantar el seu primer Nadir de *Les pêcheurs de perles* a la San Francisco Opera, rol que també ha cantat a Washington i San Diego. Les darreres temporades ha incorporat nous papers: paper principal de *La clemenza di Tito* a la Bayerische Rundfunk de Munic, Rodolfo de *La bohème* a la Michigan Opera, el duc de *Rigoletto* a Bordeus i *Faust* a Pittsburgh. L'estiu del 2008 va cantar el seu primer Tom Rakewell en una nova producció de *The rake's progress* al Covent Garden; el 2009 va debutar com a Edgardo de *Lucia di Lammermoor* a Brussel·les. El 2011 va oferir el seu primer Gennaro de *Lucrezia Borgia* al costat d'Edita Gruberova a Munic, així com el primer Romeo de *Romeo et Juliette* a la Dallas Opera. Castronovo també ha afegit al seu repertori el paper principal de *La damnation de Faust* de Berlioz a Niça. El juny del 2012 va cantar el seu primer Nerone de *L'incoronazione di Poppea* de Monteverdi al Teatro Real de Madrid. Entre els seus altres compromisos durant la temporada passada van figurar *La traviata* a Ais de Provença i Viena, al costat de Nathalie Dessay, Romeo de *Romeo et Juliette* a Los Angeles Opera el novembre del 2011 i *Così fan tutte* al Covent Garden. També va debutar a la Lyric Opera de Chicago com a Tamino el desembre de 2011.

Igualment ha participat en reposicions d'obres més rarament representades. Va protagonitzar Mylio de *Le roi d'Ys* de Lalo a Tolosa de Llenguadoc, va obrir la temporada 2010-11 a l'Opéra de París com a Vincent de *Mireille* i va debutar al Festival de Montpellier el juliol del 2012 amb *Thérèse* de Massenet. També va gravar *Virginia* de Mercadante per a Opera Rara i va cantar l'*Ermione* de Rossini a Santa Fe. Sovinteja el concert com a solista, i ha actuat amb la Chicago Symphony Orchestra, New York Philharmonic, així com en concerts a la Xina, el Japó, Rússia, Suècia i Dinamarca.

Altres papers en desenvolupament del repertori de Castronovo inclouen Werther de Massenet, Hoffmann d'Offenbach, el paper principal de *Roberto Devereux* de Donizetti i Oronte d'*I lombardi* de Verdi.

Ludovic Tézier, baríton

© Cassandre Berthon

És un dels barítons més destacats actualment i fa aparicions habituals com a convidat a moltes de les grans sales d'òpera del món: Metropolitan Opera de Nova York, Staatsoper de Viena, Opéra National de París, Deutsche Oper de Berlín, La Scala de Milà, Gran Teatre del Liceu, Teatro Real Madrid, Grand Théâtre de Ginebra, Royal Opera House Covent Garden de Londres, Bayerische Staatsoper de Munic, Festival d'Estiu i de Pasqua de Salzburg, Bregenz i Glyndebourne i Chorégies d'Orange, només per esmentar-ne alguns.

Ha cantat sota la batuta de nombrosos directors, com Sir John Eliot Gardiner, Myung-Whun Chung, Antonio Pappano, Riccardo Muti, Philippe Jordan i Zubin Mehta, entre d'altres.

El seu repertori inclou els papers principals de *Hamlet*, *Macbeth*, *Ievgueni Oneguï*, *Don Giovanni*, *Le nozze di Figaro* (comte), *Werther* (versió per a baríton), *Un ballo in maschera* (Renato), *Falstaff* (Ford), *La dama de piques* (Ieletsky), *Lucia di Lammermoor* (Enrico), *La traviata* (Germont), *Les troyens* (Chorèbe), *Tannhäuser* (Wolfram), *Don Carlo* (Posa), *La forza del destino* (Don Carlo di Vargas), *Simon Boccanegra*, *Parsifal* (Amfortas) i *Thaïs* (Athanaël).

Entre les actuacions recents més aclamades del cantant destaquen el debut com a Jago (*Otello*) a la Staatsoper de Viena; Scarpia (*Tosca*) a Viena, París, Semperoper de Dresden i als festivals de Pasqua i d'Estiu de Salzburg; Wolfram von Eschenbach (*Tannhäuser*), Posa (*Don Carlo*) i *Rigoletto* a la Bayerische Staatsoper de Munic; *Don Giovanni* a la Wiener Staatsoper; comte de Luna (*Il trovatore*) al Teatro Real de Madrid, i *Simon Boccanegra* a l'Opéra National de París.

Altres compromisos del polifacètic baríton inclouen Marc-Antoine (*Cléopâtre*) al Festival de Salzburg i al Théâtre des Champs Élysées de París; Don Carlo (*La forza del destino*) al Gran Teatre del Liceu i a la Royal Opera House de Londres; Alphonse XI (*La favorite*) a la Bayerische Staatsoper; Escamillo (*Carmen*), Giorgio Germont (*La traviata*), Scarpia (*Tosca*), Posa (*Don Carlo*) i comte de Luna (*Il trovatore*) a París; Enrico (*Lucia di Lammermoor*) a Munic, París i Londres; Sir Riccardo Forth (*I puritani*) i Carlo Gérard (*Andrea Chénier*) a l'Opera Australia de Sydney; Don Carlo (*Ernani*) a Montecarlo; Amonasro (*Aida*) en versió de concert a Roma amb Antonio Pappano (enregistrament per a Warner Classics); *Rigoletto* al Théâtre Capitole de Tolosa de Llenguadoc; *Macbeth* a Barcelona; Athanaël (*Thaïs*) a Montecarlo i Amonasro (*Aida*) a París.

Ludovic Tézier també ofereix nombrosos concerts i recitals arreu del món.

Els seus projectes futurs inclouen *Simon Boccanegra* a Zuric, *Rigoletto* a Viena i *Macbeth* a Munic.

El 2015 Warner Classics va publicar l'àlbum *Aida*. Al principi del 2019 *Carmina Burana (Live from the Forbidden City)* va ser publicat en DVD per Deutsche Grammophon i el febrer del 2021 Sony Classical va editar l'àlbum *Verdi*, que ja ha estat molt aclamat.

Orfeó Català

© Ricardo Rios Visual Art

És un dels cors *amateurs* de referència del país. Amb més de 125 anys d'història, va ser fundat el 1891 per Lluís Millet i Amadeu Vives per difondre el repertori coral català i universal amb la màxima excel·lència artística. Al llarg de la seva història, el cor ha estat dirigit per Lluís Millet i Pagès (1891-1941), Francesc Pujol i Pons (1941-1945), Lluís Maria Millet i Millet (1945-1977), Lluís Millet i Loras (1977-1981), Simon Johnson (1981-1983 i 1985-1988), Salvador Mas (1983-1985), Jordi Casas Bayer (1988-1998), Josep Vila i Casañas (1998-2015) i Simon Halsey des del 2015. Actualment Simon Halsey n'és el director artístic, Pablo Larraz és el director principal i Pau Casan és el pianista. Té la seu al Palau de la Música Catalana, declarat Patrimoni Mundial per la UNESCO.

L'Orfeó Català ha interpretat les obres més representatives del repertori coral i ha protagonitzant primeres audicions al nostre país d'obres importants, com la *Missa en Si menor* de Bach o *Les estacions* de Haydn. Ha estat dirigit per primeres batutes internacionals: R. Strauss, C. Saint-Saëns, P. Casals, Z. Mehta, F. Brüggen, M. Rostropóvitx, Ch. Dutoit, L. Maazel, D. Barenboim, S. Rattle i G. Dudamel, entre d'altres. Els darrers anys ha debutat a la Konzerthaus de Viena i a la Sala Gulbenkian de Lisboa, ha protagonitzat una gira per Itàlia amb la Mahler Chamber Orchestra, dirigits per D. Gatti, i ha actuat a Londres en tres ocasions, el 2015 al Royal Festival Hall de Londres i el 2017 i 2019 al Royal Albert Hall als Proms. L'octubre del 2017 va protagonitzar al Palau l'estrena europea de *Considering Matthew Shepard* de Craig Hella Johnson, sota la direcció de Simon Halsey.

Un dels darrers compromisos internacionals més importants de l'Orfeó Català va ser la gira per la Xina l'octubre del 2018, convidat pel Shanghai International Art Festival, en què oferí quatre concerts a tres ciutats del país asiàtic. L'estiu del 2019 (juny-juliol) va fer una gira amb Gustavo Dudamel i la Filharmònica de Munic, al costat del Cor de Cambra del Palau, actuant al Palau de la Música Catalana, Madrid, Palma i Munic amb la *Segona Simfonia* de Mahler. També, l'agost del 2019, va actuar per segona vegada als Proms de Londres, al costat del Cor Jove de l'Orfeó Català i el London Symphony Chorus i la London Symphony Orchestra, dirigits per Sir Simon Rattle, per interpretar l'oratori *Belshazzar's feast* de William Walton.

De la temporada 2019-20 va destacar una nova actuació amb la London Symphony Orchestra, dirigida per Sir Simon Rattle, al Palau de la Música Catalana, amb l'oratori *Crist en el Mont de les Oliveres* de Beethoven. L'Orfeó Català, al costat del Cor de Cambra del Palau, va protagonitzar l'inici de la temporada 2020-21 en una nova col·laboració amb Gustavo Dudamel, que al capdavant de l'Orquestra Simfònica de Galícia dirigí la *Novena Simfonia* de Beethoven al Palau de la Música Catalana, i el juliol del 2021 l'Orfeó Català va commemorar el centenari de l'estrena al país de la *Passió segons sant Mateu* amb dos concerts extraordinaris, amb solistes de l'Orquestra Filharmònica de Berlín, l'Orquestra Simfònica Camera Musicae i el Cor Infantil de l'Orfeó Català, tots sota la direcció de Simon Halsey.

Durant la crisi de la COVID-19 l'Orfeó Català va continuar fent assajos i concerts sense aturar l'activitat. Els projectes més destacats per aquesta temporada 2021-22 són la interpretació d'*Oltra mar* de Kaija Saariaho, al costat de l'OBC, amb la direcció d'Anna Maria Helsing, al Palau, i la gira internacional, amb la *Missa de Glòria* de Puccini, amb l'Orquestra Simfònica de Luxemburg, sota la direcció de Gustavo Gimeno, al Palau de la Música Catalana, Théâtre des Champs Élysées de París i Philharmonie de Luxemburg, tot suposant el debut de l'Orfeó en aquestes prestigioses sales.

Orquestra Filharmònica de Luxemburg

© Johann Sebastian Hänel

L'Orchestre Philharmonique du Luxembourg (OPL) ha encarnat la vitalitat cultural del país al cor d'Europa des de la seva fundació el 1933 com a part de les activitats de radiodifusió de Ràdio Luxemburg (RTL). Des del 1996, l'OPL té caràcter públic i l'any 2005 es va instal·lar a la Philharmonie Luxembourg, on actua en una sala amb una acústica excepcional. Aplega 98 músics d'una vintena de nacions i l'OPL és coneguda per l'elegància del seu so, que va ser desenvolupat pels successius directors: Henri Pensis, Carl Melles, Louis de Froment, Leopold Hager (director llorejat des del 2021), David Shallon, Bramwell Tovey i Emmanuel Krivine, i actualment Gustavo Gimeno, que ja ha assolit el setè any al capdavant de l'orquestra. El segell Pentatone ha publicat nou àlbums de l'OPL des del 2017, amb les seves interpretacions d'obres d'Anton Bruckner, Francisco Coll, Claude Debussy, César Franck, Gustav Mahler, Maurice Ravel, Gioachino Rossini, Dmitri Xostakóvitx i Igor Stravinsky.

Els socis musicals de l'orquestra durant la temporada 2021-22 inclouen l'artista resident Isabelle Faust, així com Diana Damrau, Emmanuel Pahud, Truls Mørk i Beatrice Rana. Aquesta temporada també es produirà la creació de l'Acadèmia de l'Orquestra Filharmònica de Luxemburg.

Des de l'any 2003 l'orquestra ha estat molt activa oferint concerts i tallers per a escolars, així com per a nens i famílies. També manté una estreta relació de treball amb el Grand Théâtre de Luxemburg, la Cinémathèque de la Ville de Luxemburg, CAPE a Ettelbrück i Radio 100,7. Després de rebre invitacions per fer una gira per nombrosos països, l'orquestra es presentarà aquesta temporada al Théâtre des Champs Élysées de París, Philharmonie de Colònia, i a Barcelona, Madrid i Saragossa, a més del Festival de Donaueschingen.

L'OPL està subvencionada pel Ministeri de Cultura del Gran Ducat i rep el suport econòmic de l'Ajuntament de Luxemburg. L'orquestra està patrocinada pel Banque de Luxembourg, BGL BNP Paribas, Mercedes i The Leir Charitable Foundation. Des del 2010, el violoncel "Le Luxembourgeois", construït per Matteo Goffriller (1659-1742), es posa a disposició de l'orquestra, gràcies al generós suport de BGL BNP Paribas.

Gustavo Gimeno, director

© Marco Borggreve

És el director musical de l'Orchestre Philharmonique du Luxembourg i el director titular de l'Orquestra Simfònica de Toronto. Des de l'inici del seu mandat l'any 2015, Gustavo Gimeno ha dirigit l'OPL en múltiples formats de concert a Luxemburg i ha actuat amb l'orquestra a nombroses de les sales més importants d'Europa i Amèrica del Sud. Amb concerts a Alemanya, Espanya i França, l'OPL i Gustavo Gimeno continuen la temporada 2021-22 amb les seves exitoses activitats de gira dels últims anys.

Els moments més destacats del curs 2021-22 inclouen el concert inaugural amb Diana Damrau i cançons de Richard Strauss, les interpretacions de la *Simfonia núm. 3* de Gustav Mahler amb Gerhild Romberger i el Wiener Singverein, així com la *Messa a quattro voci* de Giacomo Puccini a la Philharmonie de Luxemburg i al Théâtre des Champs Élysées de París.

El segell de música clàssica Pentatone ha publicat una sèrie d'enregistraments de Gustavo Gimeno amb l'OPL des del 2017, amb obres d'Anton Bruckner, César Franck, Gustav Mahler, Maurice Ravel, Gioachino Rossini, Dmitri Xostakóvitx, Igor Stravinsky i, més recentment, obres de Francisco Coll, incloent-hi el seu *Concert per a violí* amb Patricia Kopatchinskaja, que en va significar l'estrena mundial.

A més, Gimeno és un director convidat molt sol·licitat arreu del món. La seva agenda la temporada 2021-22 inclou el debut amb la Berliner Philharmoniker i la San Francisco Symphony Orchestra i nous concerts amb la Cleveland Orchestra, Tonkünstler-Orchester Niederösterreich en el marc del Grafenegg Festival i amb l'Orquestra de la Comunitat Valenciana. Té una relació de treball especial amb la Concertgebouworkest, que dirigeix regularment a Amsterdam i de gira.

Gustavo Gimeno va debutar a l'òpera el 2015 dirigint *Norma* de Vincenzo Bellini a València. El febrer del 2022 va debutar al Teatro Real de Madrid, amb *L'àngel de foc* de Serguei Prokófiev. L'any 2020 va assolir un gran èxit al Gran Teatre del Liceu dirigint *Aida* de Giuseppe Verdi. Al Grand Théâtre de Luxemburg ha dirigit l'OPL en *Simon Boccanegra* i *Macbeth* de Verdi, així com en *Don Giovanni* de Mozart. El gener del 2019 va ser convidat per primera vegada a l'Oper de Zuric dirigint el *Rigoletto* de Verdi.

Natural de València, Gustavo Gimeno va començar la seva carrera internacional com a director l'any 2012 –com a membre de la Concertgebouworkest– com a ajudant de Mariss Jansons. Va reunir una experiència essencial com a ajudant de Bernard Haitink i Claudio Abbado, que li va suposar un intens mestratge que l'ha influenciat en molts aspectes en la seva carrera.

Text

G. Puccini: *Messa da Gloria*

Kyrie

Kyrie, eleison

Christe, eleison

Kyrie, eleison

Senyor, tingueu pietat de nosaltres

Crist, tingueu pietat de nosaltres

Senyor, tingueu pietat de nosaltres.

Gloria

Gloria in excelsis Deo
et in terra pax hominibus bonae voluntatis
Laudamus te. Benedicimus te.
Adoramus te. Glorificamus te.
Gratias agimus tibi
propter magnam gloriam tuam.
Domine Deus, Rex caelestis,
Deus Pater omnipotens.
Domine fili unigenite, Jesu Christe.
Domine Deus, Agnus Dei, Filius patris.
Qui tollis peccata mundi,
miserere nobis.
Qui tollis peccata mundi
suscipe deprecationem nostram.
Qui sedes ad dexteram patris
miserere nobis.
Quoniam tu solus sanctus. Tu solus Dominus.
Tu solus Altissimus, Jesu Christe.
Cum Sancto Spiritu in gloria Dei Patris.
Amen

*Glòria a Déu a dalt del cel,
i a la terra pau als homes que estimen el Senyor.
Us lloem, us beneïm,
us adorem, us glorifiquem,
us donem gràcies,
per la vostra immensa glòria,
Senyor Déu, Rei celestial,
Déu Pare omnipotent.
Senyor, Fill unigènit, Jesucrist,
Senyor Déu, Anyell de Déu, Fill del Pare,
vós, que lleveu el pecat del món,
tingueu pietat de nosaltres;
vós, que lleveu el pecat del món,
acolliu la nostra súplica.
Vós, que seieu a la dreta del Pare,
tingueu pietat de nosaltres.
Perquè vós sou l'únic Sant, vós l'únic Senyor,
vós l'únic Altíssim, Jesucrist,
amb l'Esperit Sant en la glòria de Déu Pare.
Amén.*

Credo

Credo in unum Deum, Patrem omnipotentem,
factorem cæli et terre,
visibilium omnium et invisibilium.

Et in unum Dominum Iesum Christum,
Filium Dei unigenitum,
et ex Patre natum ante omnia sæcula.

Deum de Deo, lumen de lumine,
Deum verum de Deo vero,
genitum, non factum,
consubstantialem Patri:
per quem omnia facta sunt.

Qui propter nos homines et propter nostram
salutem descendit de cælis.

Et incarnatus est de Spiritu Sancto
ex Maria Virgine, et homo factus est.

Crucifixus etiam pro nobis
sub Pontio Pilato; passus et sepultus est,
et resurrexit tertia die,
secundum Scripturas,
et ascendit in cælum, sedet ad dexteram Patris.

Et iterum venturus est cum gloria,
iudicare vivos et mortuos,
cuius regni non erit finis.

Et in Spiritum Sanctum,
Dominum et vivificantem:
qui ex Patre Filioque procedit.

Qui cum Patre et Filio simul adoratur
et conglorificatur: qui locutus est per prophetas.

Et unam, sanctam, catholicam
et apostolicam Ecclesiam.

Confiteor unum baptisma
in remissionem peccatorum.

Et exspecto resurrectionem mortuorum,
et vitam venturi sæculi.

Amen

*Crec en un sol Déu, Pare totpoderós,
creador del cel i de la terra,
de totes les coses, visibles i invisibles.
I en un sol Senyor, Jesucrist,
Fill Unigènit de Déu,
nascut del Pare abans de tots els segles.
Déu nat de Déu, Llum resplendor de la Llum,
Déu veritable nascut del Déu veritable,
engendrat, no pas creat,
de la mateixa naturalesa del Pare:
per Ell tota cosa fou creada.
El qual per nosaltres els homes i per la nostra
salvació, davallà del cel.
I, per obra de l'Esperit Sant,
s'encarnà de la Verge Maria, i es féu home.
Crucificat després per nosaltres
sota el poder de Ponç Pilat; patí i fou sepultat
i ressuscità el tercer dia,
com deien ja les Escriptures.
I se'n pujà al cel, on seu a la dreta del Pare.
I tornarà gloriós
a judicar els vius i els morts,
i el seu regnat no tindrà fi.
Crec en l'Esperit Sant,
que és Senyor i infon la vida,
que procedeix del Pare i del Fill.
I juntament amb el Pare i el Fill és adorat
i glorificat; que parlà per boca dels profetes.
I en una sola Església, santa, catòlica
i apostòlica.
Professo que hi ha un sol baptisme
per perdonar el pecat.
I espero la resurrecció dels morts,
i la vida de la glòria.
Amén.*

Sanctus-Benedictus

Sanctus, Sanctus, Sanctus,
Domine Deus Sabaoth!
pleni sunt coeli et terra gloria tua.
Hosanna in excelsis.

Benedictus qui venit in nomine Domini.
Hosanna in excelsis.

*Sant, Sant, Sant és el Senyor;
Déu de les forces celestials.
Plens estan el cel i la terra de la vostra glòria.
Hosanna a dalt del cel.*

*Beneït qui ve en nom del Senyor.
Hosanna a dalt del cel.*

Agnus Dei

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,
miserere nobis,
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,
miserere nobis,
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,
dona nobis pacem.

*Anyell de Déu, que lleveu el pecat del món,
tingueu pietat de nosaltres.
Anyell de Déu, que lleveu el pecat del món,
tingueu pietat de nosaltres.
Anyell de Déu, que lleveu el pecat del món,
doneu-nos la pau.*

Formacions

Orchestre Philharmonique du Luxembourg

Gustavo Gimeno, director musical

Leopold Hager, director honorari

Concertinos

Philippe Koch

Haoxing Liang

Violins I

Fabian Perdichizzi

Nelly Guignard

Ryoko Yano

Michael Bouvet

Irène Chatzisavas

Andrii Chugai

Bartłomiej Ciaston

François Dopagne

Yulia Fedorova

Andréa Garnier

Silja Geirhardsdottir

Jean-Emmanuel Grebet

Martyna Kaszkowiak**

Haruka Katayama**

Attila Keresztesi

Darko Milowich

Damien Pardoën

Fabienne Welter

Violins II

Osamu Yaguchi
Semion Gavrikov
Sébastien Gréville
Gayané Grigoryan
Quentin Jaussaud
Marina Kalisky
Aya Kitaoka**
Gérard Mortier
Valeria Pasternak
Jun Qiang
Ko Taniguchi
Gisela Todd
Nazar Totovytskyi**
Xavier Vander Linden
Olha Petryk*
Wen Hung*

Violes

Ilan Schneider
Dagmar Ondracek
Pascal Anciaux
Jean-Marc Apap
Ryou Banno*
Aram Diulgerian
Olivier Kauffmann
Esra Kerber
Grigory Maximenko
Viktoriya Orlova*
Maya Tal
Julia Vicic**

Violoncelles

Ilia Laporev
Niall Brown
Xavier Bacquart
Vincent Gérin
Lucas Henry**
Sehee Kim
Katrín Reutlinger
Marie Sapey-Triomphe
Karoly Sütö
Laurence Vautrin
Esther Wohlgemuth

Contrabaixos

Thierry Gavard

Choul-Won Pyun

Gilles Desmaris

Gabriela Fragner

Benoît Legot

Isabelle Vienne

Dariusz Wisniewski

Flautes

Etienne Plasman

Markus Brönnimann

Hélène Boulègue

Christophe Nussbaumer

Oboès

Fabrice Mélinon

Philippe Gonzalez

Anne-Catherine Bouvet-Bitsch

Olivier Germani

Clarinets

Jean-Philippe Vivier

Arthur Stockel

Emmanuel Chaussade

Filippo Riccardo Biuso*

Fagots

David Sattler

Étienne Buet

François Baptiste

Stéphane Gautier-Chevreur

Trompes

Miklós Nagy

Leo Halsdorf

Luise Aschenbrenner

Petras Bruzga

Andrew Young

Trompetes

Adam Rixer

Simon Van Hoecke

Isabelle Marois

Niels Vind

Trombons*Léon Ni*

Guillaume Lebowski

Trombó baix

Vincent Debès

Tuba*Csaba Szalay***Timbales***Simon Stierle**Benjamin Schäfer*

Élise Rouchouse**

Percussions*Béatrice Daudin**Benjamin Schäfer*

Klaus Brettschneider

Élise Rouchouse**

Arpa*Catherine Beynon*

* en période de prova

** membres de l'Acadèmia de l'Orchestre Philharmonique du
Luxembourg

Orfeó Català**Pablo Larraz**, director principal**Saimon Halsey**, director artístic

Sopranos

Elisenda Ardèvol

Ana Belén Ayala

Mar Calvet

Aida Camara

Mireia Carmona

Sandra Castelltort

Beatriz Cordero

Maite Estrada

Anna Faz

Noemí Gallardo

Raquel Garcia

Mar Giné

Lidia Guaras

Georgina Jiballi

Marta Juanola

Eva León

Neus Llorens

Berta Manresa

Carla Mateo

Núria Milà

Júlia Molina

Imma Mostazo

Laura Musull

Iris Torregrossa

Alba Villar

Marina Viñals

Maria Vives

Contralts

Judit Almunia
Georgina Ansaldo
Carmen Berenguel
Conxa Fernandez
Imma Garcia
Judith Hammerling
Maria Ibarz
Natàlia Jimenez
Laia Jorba
Sara Madrid
Martí Marimon
Maria Martín
Aurora Miró
Tània Mittendorf
Anna Muñoz
Irene Plass
Teresa Puig
Irene Recolons
Anna Roses
Isis Royo
Cornelia Rupert
Marta Solé
Marina Ventura

Tenors

Antoni Agramont

Lluc Bosque

Fabián Conesa

Xavier Cos

Jordi Ensenyat

Emili Flores

Gerard Fusté

Andreu Martinez

Carles Masdeu

Josep Lluís Moreno

Bernat Orriols

Guillem Ponsí

Oscar Puigardeu

Jordi Quelart

Joan Sans

Robin Sansen

Martí Serrallonga

Álvaro Soto

Oriol Ubach

Eduardo Vargas

Josep Velasco

Roger Vicens

Baixos

Cristòfor Agudo

Arnau Aina

Esteban Ballestar

Mathieu Bosi

Joan Climent

Pablo Castillo

Rodrigo Cob

Ferran Corral

Andreu Edo

Iago Garcia

Xavier Garcia-Moll

Albert Garriga

Guillem Gascón

Hirotochi Kikuchi

Víctor Luís

Adrià Martinez

Alex Martinez

Gerard Pujals

Oriol Saladrigas

Carles Sanchez

Albert Torrens

Joan Velasco

Lluís Vergés

També et pot interessar...

La Casa dels Cants

Diumenge, 22.05.22 - 12 h
Sala de Concerts

Cor Jove de l'Orfeó Català

Serena Sáenz i Anna Niebla, sopranos

Daniel Morales, baríton

Joan Seguí, orgue

Orquestra de Cambra Terrassa 48 (Quim Tèrmens, concertino
director)

Esteve Nabona, director

Obres de Fauré, Brahms i Mendelssohn

Preu: 20 euros

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – Catalonia Hotels & Resorts – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Col·legi Oficial d'Òptics Optometristes de Catalunya – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Antiques Caixes Catalanes - BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – La Fageda – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme, S.L. – Morera Casablanca S.L. – Teatre Romea – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Marta Barnes – professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – Lluís Carulla Font – Carlos Colomer Casellas – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarissas – María José Lavin Guitart – Anna Saura Miarnau – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – M^a. del Carmen Pous Guardia

